

Publicerad 2012-11-24 19:58 av Blåbärskaj

Kanske inte helt ordagrant, men det är så här jag kommer ihåg det.

Gammal kärlek

En gång frågade jag gamle Alvar hur han och Alma träffades. Det var dagen innan deras diamantbröllop. Han satt på kökssoffan och sörplade kaffe från ett fat och sade efter en stund: "Jag åkte till Stockholm sommarn 24 och gick på restaurang och medan jag väntade på matsedeln vilade jag ögonen på servitrisen, men jag måsta ha vilat dem för mycket för jag fick en dagsedel istället för matsedel."

– "Ha", sade gamla Alma där hon stod och skalade potatis vid diskhon, "du hade fångat upp mina händer innan jag knappt ens nuddat dig, sen satte du mig i knät och höll kvar mig där tills chefen kom och skällde ut mig. Jag fick sparken och där satt du och log åt mig och i nästan samma ögonblick som chefen skällt färdigt friade du. Och vad hade jag att välja på? Gå ut och försöka hitta ett nytt jobb eller leva med en ohyfsad utböling som jag inte ens kände!"

Efter en liten eftertänksam paus lade hon till med ett litet skratt och en knyck på nacken: "Fast det där leendet gjorde att jag inte kunde vara arg särskilt länge. Och så gick det som det gick." Och så gav hon Alvar ett leende.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Blåbärskaj med Poeter.se id #41833 innehar upphovsrätten